

[Poulsgaard]

tales i dag til ministre, hvor man er oppe på over 144.000 kr., må der nødvendigvis foretages en lovændring, for jeg går ud fra, at de har en lille smule ved siden af.

For at der ingen misforståelse skal være, vil jeg understrege, at en ting, som fremskridtspartiet har kæmpet for fra første færd, er en retfærdig pensionsordning, sådan at ministre og folketingsmænd ikke skulle forgyldes mere end de øvrige befolkningsgrupper. Men vi er så sandelig også uenige med socialministeren i, at man nu skal til at fratage folk deres folkepension.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Hr. Poulsgaard sagde, at man nu skulle til at tage den ret fra folk, som består i, at man har ret til folkepension. Det er da vist en stærk og meget forenklet fremstilling af tingene.

Grundlæggende skal folk naturligvis fortsat have ret til folkepension. Kun hvis man kommer op i en vis indtægtsklasse – det er det, der ligger bag socialministerens tanker i den retning – kan der blive tale om modregning og, hvis man ligger særlig højt, helt bortfald. Der er altså ikke tale om et bortfald af folkepensionen, det kunne man næsten få indtryk af, når hr. Poulsgaard siger, som hr. Poulsgaard siger her i dag, men såmænd også som man ser det skrevet enkelte steder i aviserne.

Da de nugældende regler om pension til afgående ministre blev vedtaget, gav det ikke anledning til politisk uenighed. Det må kunne tages som et udtryk for, at der er en bred forståelse for de særlige vilkår, der er forbundet med hvervet som minister, og der er ikke i øjeblikket overvejelser om lovændringer på dette område.

Må jeg i øvrigt gentage, som hr. Poulsgaard gjorde det for et øjeblik siden, et tidligere svar fra mig: eventuel ændring af folkepensionslovgivningen på dette område vil naturligvis også gælde forhenværende ministre. Hvis en sådan lovgivning gennemføres, vil det altså betyde, at de forgyldte ministre bliver en smule mindre forgyldte.

Poulsgaard (FP):

Nu har jeg igen den situation, hvor jeg ikke ved, om jeg skal sige tak eller ej. Jeg ville gerne sige tak, hvis det virkelig var så-

dan, at disse ministre ville blive lidt mindre forgyldte. Men hvis det mindre forgyldte også skal gå ud over ganske jævne borgere, så de nu skal til at miste en del af pensionen – og jeg vil påstå, selv om statsministeren siger noget andet, at det simpelt hen er en ret, danske borgere har, at få folkepension – så vil jeg få svært ved at sige tak.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil gerne bede – det plejer jeg ikke – hr. Poulsgaard om at gå op på talerstolen igen og sige tak, for det skal nemlig ikke være ret jævne mennesker og jævne indkomster.

Formanden:

Jeg beklager at måtte sige til statsministeren, at det ville være i strid med forretningsordenen, hvis hr. Poulsgaard gjorde det. Derfor vil jeg bede hr. Poulsgaard lade være.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 153

12) Til indenrigsministeren af:

Poulsgaard (FP):

»Agter ministeren at følge sin kollega socialministeren i dennes spareiver og fremsætte forslag om, at folketingsmedlemmer mister deres særpensioner, såfremt de tjener over 150.000 kr. årligt?«

Skriftlig begrundelse

Fremskridtspartiet er så afgjort uenig med socialministeren, når denne nu vil til at skelne mellem, hvem der er værdig eller ikke værdig til at modtage folkepension. Denne er ikke en social ydelse, men en ret for dem, der har været med til at bygge velfærdssamfundet op.

Men uanset om det lykkes socialministeren at komme igennem med dette asociale forslag eller ej (i parentes kan man jo bemærke, at ministeren selv trods sin alder har kunnet modtage pension i den periode, hvor hun ikke var minister), er fremskridtspartiet fortsat af den mening, at det er en aldeles uretfærdig forskelsbehandling, der har fundet sted i en lang årrække, med at give ministre, folketingsmedlemmer, borgmestre o. a. bedre pensioner end andre borgere. Derfor må der i det mindste være det minimum af retfær-